

PRZADAĆ (2) *vb impf*

praes 3 pl prządają (1). \diamond *praet* [3 *sg m* prządął. *f* przadała.] \diamond 3 *pl m pers* prządali (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Iter. od „prząść” ‘przerabiać włókno na nici, przędzę’ (2): Przy motowidlách wagá przędze/ y liczbá/ má byđz wżędzie v Woytá wiadoma: áby/ dla odmiennosci Vrzednikow y Pánow/ wiadomosc bylá/ kędy prządaiá poddáni ábo ich żony. *GostGosp* 126; [*LorichKosz* 77 (*Linde*); Przędą wszyscy kmiecie po łok 4; nie prządali wszystkie wsi, dopiero od sześci lat poczęli. *LustrWpol* II 7].

Zwroty: »kądziółki przadać« (1): Aczci też máią sławę [...] on Heliogábálus/ on Sárdánápalus/ co nic inżzego nie czynili iedno z niewiáftami á s pochlebniki pili/ pořádkoch chodzili/ á czáfem y kądziółki z nimi prządáli álbó wzorki łzyli. *RejZwierc* 23.

[»na kołowrotku przadać« (1): stołów widział w izdbie, ale nie pamięta wiele; 2 zedelki, kołowrotek na którym przadała. *InwMieszcz* 1550 nr 37.]

Formacje współrdzenne cf PRZAŚĆ.

LWil